

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2018. január 31.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság és a határozatok végrehajtása a polgári és kereskedelmi ügyekben – 1215/2012/EU rendelet – A 11. cikk (1) bekezdésének b) pontja és a 13. cikk (2) bekezdése – Joghatóság biztosítási ügyekben – Személyi hatály – A »károsult« fogalma – A biztosítási ágazatban tevékenykedő szakember – Kizártság”

A C-106/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Okręgowy w Szczecinie (szczecini regionális bíróság, Lengyelország) terjesztett elő a Bírósághoz 2017. február 28-án érkezett, 2017. január 30-i határozatával a

Paweł Hofsoe

és

az **LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: J. Malenovský tanácselnök, D. Šváby (előadó) és M. Vilaras bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG képviselőjében M. Siewiera-Misiuda radca prawny,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- a portugál kormány képviselőjében L. Inez Fernandes, M. Figueiredo és P. Lacerda, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Heller és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) 11. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 13. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Paweł Hofsoe és a münsteri (Németország) székhelyű LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (a továbbiakban: LVM) között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya biztosítási kártérítési követelésnek az előbbi által az utóbbi terhére, a lengyel bíróság előtt történő behajtása.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az 1215/2012 rendelet

- 3 Az 1215/2012 rendelet (15) és (18) preambulumbekkezdésében az alábbiakat mondja ki:

„(15) A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg. A joghatóságnak ezen az alapon mindenkor megállapíthatónak kell lennie, kivéve egyes pontosan meghatározott eseteket, amelyekben a jogvita tárgya vagy a felek szerződéses szabadsága eltérő kapcsoló tényezőt kíván meg. A jogi személyek székhelyét a közös szabályok átláthatóságának fokozása és a joghatósági okok összeütközése elkerülése végett önállóan kell meghatározni.

[...]

(18) A biztosítási, fogyasztói és munkaszerződésekkel kapcsolatban a gyengébb felet az érdekeinek megfelelő, az általános szabályoknál kedvezőbb joghatósági szabályokkal kell védelemben részesíteni.”

- 4 E rendelet joghatósági szabályokra vonatkozó II. fejezete tartalmazza az „Általános rendelkezések” című 1. szakaszt, amely a 4–6. cikkekből áll.
- 5 Az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint:

„E rendelet rendelkezéseire is figyelemmel valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető.”

- 6 Ugyanezen rendelet 5. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállam bíróságai előtt kizárólag e fejezet 2–7. szakaszában megállapított rendelkezések alapján perelhető.”

7 A biztosítási ügyekben fennálló joghatóságra vonatkozó szabályokat, amelyek az 1215/2012 rendelet II. fejezete 3. szakaszának tárgyát képezik, e rendelet 10–16. cikke tartalmazza.

8 E rendelet 11. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„Valamely tagállamban székhellyel rendelkező biztosító perelhető:

[...]

b) más tagállamban, a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett által indított perek esetében, a felperes lakóhelye vagy székhelye szerinti bíróság előtt [...]

[...]”

9 Az említett rendelet 13. cikke (2) bekezdésének szövege az alábbi:

„A 10., 11. és 12. cikket kell alkalmazni a károsult által közvetlenül a biztosító ellen indított keresetre, amennyiben az ilyen közvetlen keresetindítás megengedett.”

10 A fogyasztói szerződések esetén fennálló joghatóságra vonatkozó szabályokat ugyanezen rendelet 17–19. cikke tartalmazza.

11 Az 1215/2012 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Valamely személy, a fogyasztó [helyesen: A valamely személy – fogyasztó –] által kereskedelmi vagy szakmai tevékenységén kívül eső céllal megkötött szerződéssel kapcsolatos ügyekben a joghatóságot a 6. cikk és a 7. cikk 5. pontjának sérelme nélkül e szakasz határozza meg, ha:

a) a szerződés tárgya áruk részletfizetésre történő értékesítése; vagy

b) a szerződés tárgya olyan részletekben visszafizetendő kölcsön vagy bármely egyéb hitel, amelyet áruk vételének finanszírozására nyújtanak; vagy

c) minden más esetben, ha a szerződést olyan személlyel kötötték, aki a fogyasztó lakóhelyének tagállamában kereskedelmi vagy szakmai tevékenységet folytat, vagy ilyen tevékenysége bármilyen módon az említett tagállamra, illetve több állam között az említett tagállamra is irányul, és a szerződés az ilyen tevékenység körébe tartozik.”

12 E rendelet 81. cikke akként rendelkezik, hogy e rendelet „2015. január 10-től alkalmazandó, kivéve a 75. és a 76. cikket, amelyek 2014. január 10-től alkalmazandók”.

A lengyel jog

13 Az 1964. április 23-i Kodeks cywilny (a polgári törvénykönyvről szóló törvény) alapügy idején alkalmazandó változatának (1964. évi Dz. U. 16. sz., 93. alszám; a Dz. U. z 2016 sz. 380. alszám alatt közzétett változatában, a továbbiakban: polgári törvénykönyv) 509. cikke így rendelkezik:

„1. §. A jogosult a követelést a kötelezett beleegyezése nélkül átruházhatja harmadik személyekre (engedményezés), kivéve, ha ez törvénnyel, szerződéses kikötéssel vagy a kötelelem természetével ellentétes.

2. §. A követeléssel minden ahhoz kapcsolódó jog átszáll az engedményesre, különösen a hátralékos kamatokra vonatkozó igények.”

14 E törvénykönyv 822. cikkének (4) bekezdése értelmében:

„A felelősségbiztosítás által lefedett eseménnyel összefüggésben kártérítésre jogosult személy az igényeit közvetlenül a biztosítóval szemben érvényesítheti.”

15 A 2003. május 22-i Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeniowych Komunikacyjnych (a kötelező biztosításokról, a biztosítási ágazat garanciaalapjáról és a közlekedési biztosítók lengyel hivataláról szóló törvény) (Dz. U. 2003, 124. sz., 1152. alszám) 20. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„Felelősségbiztosítási szerződésből eredő igények miatt vagy felelősségbiztosítási szerződésen alapuló követelésre is kiterjedően az általános szabályok szerint illetékes bíróság előtt, vagy a károsult vagy a biztosítási szerződés alapján jogosult személy lakóhelye vagy székhelye szerinti bíróság előtt lehet pert indítani.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

16 2014. július 4-én egy lengyelországi lakóhellyel rendelkező természetes személy gépjárműve károsodott egy Németországban történt közúti balesetben, amelyet egy, az LVM-nél biztosított német állampolgár okozott.

17 E gépjármű tulajdonosa ezt követően, 2014. július 12-én határozatlan idejű bérleti szerződést kötött egy cseregépjárműre. Mivel a bérleti díj 200 lengyel zloty (PLN) (hosszvetőleg 47,50 euró) volt naponta, és a bérleti időszak 2014. szeptember 22-ig tartott, a bérlet költségei 14 600 PLN-t (hosszvetőleg 3465 euró) tettek ki.

18 E személy számára ugyanakkor csak 2800 PLN (hosszvetőleg 665 euró) kártérítést fizetett az LVM-et Lengyelországban képviselő társaság.

19 A fennmaradó 11 800 PLN (hosszvetőleg 2800 euró) megfizetése céljából az említett személy 2014. szeptember 22-én követelésre vonatkozó engedményezési szerződést kötött, amellyel kártérítési jogát átruházta P. Hofsoe-ra, aki Szczecinben (Lengyelország) folytat üzleti tevékenységet.

20 E tevékenység keretében P. Hofsoe maga vállalja szerződéses követelésre vonatkozó engedményezési szerződés alapján a károsult személy kártérítési igényeinek érvényesítését.

21 A jelen ítélet 19. pontjában említett, követelésre vonatkozó engedményezési szerződés alapján P. Hofsoe 2015. február 2-án a Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie (szczecini kerületi bíróság, Szczecin-Centrum, Lengyelország) előtt keresetet nyújtott be elsődlegesen az iránt, hogy a bíróság kötelezze az LVM-et 11 800 PLN (hosszvetőleg 2800 euró) összegnek a cseregépjármű bérleti költségeinek megfelelő kártérítés címén történő megfizetésére.

22 E bíróság mint a károsult lakóhelye szerinti bíróság joghatóságának alátámasztására P. Hofsoe a kötelező biztosításokról, a biztosítási ágazat garanciaalapjáról és a közlekedési biztosítók lengyel hivataláról szóló 2003. május 22-i törvény 20. cikkére, valamint a Bíróság 2007. december 13-i FBTO Schadeverzekeringen ítéletére (C-463/06, EU:C:2007:792) hivatkozott.

23 Az LVM ugyanakkor a 44/2001 rendelet 11. cikkének (2) bekezdésével együttesen értelmezett 9. cikkének (1) bekezdése alapján vitatta e lengyel bíróság joghatóságát. Úgy vélte ugyanis, hogy a „károsult” fogalmát az említett rendelet 11. cikkének (2) bekezdése értelmében szó szerint kell értelmezni, következésképpen P. Hofsoe nem fordulhat lengyel bírósághoz a károsult követelése engedményesének minőségében.

- 24 A Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie (szczecini kerületi bíróság, Szczecin-Centrum, Lengyelország) ugyanakkor, 2015. május 13-i határozatával megállapította saját joghatóságát.
- 25 Az LVM az általa e határozattal szemben a kérdést előterjesztő bíróság, a Sąd Okręgowy w Szczecinie (szczecini regionális bíróság) előtt benyújtott fellebbezése alátámasztásául azt állítja elsődlegesen, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az 1215/2012 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 13. cikkének (2) bekezdését, amikor, az e rendelet (15) és (18) preambulumbekzdéséből, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából levonandó következtetésekkel ellentétben, azt állapította meg, hogy P. Hofsoe-t kell a jogvita gyengébb felének tekinteni. Márpedig e személy maga nem károsult, hanem olyan szakember, aki a biztosítótársaságokkal szemben kártérítési követeléseket hajt be. Ezenkívül az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (2) bekezdését, az e rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében kimondott, általános joghatósági szabály alóli kivételként, szigorúan kell értelmezni.
- 26 P. Hofsoe a maga részéről azt állítja, hogy a biztosítótársaság székhelye, illetve a biztosított vagy kedvezményezett lakóhelye szerinti bíróság joghatóságának biztosítása, amelyet a 44/2001 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja írt elő, amelynek helyébe lépett az 1215/2012 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja (a továbbiakban: *forum actoris*) nem kizárólag a közvetlenül károsult személy számára van fenntartva, következésképpen arra a károsult követelésének engedményese ugyancsak megalapozottan hivatkozhat.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság szükségesnek véli, hogy kérdéssel forduljon a Bírósághoz, amennyiben az 1215/2012 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt joghatósági szabály személyi hatálya a jelen ügyben a „károsult” e rendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett fogalmának az értelmezésétől függ. A kérdést előterjesztő bíróság joghatósága ugyanis kizárólag akkor állapítható meg, ha a „károsult” fogalma magában foglalja a biztosítási ágazatban működő olyan szakembert, aki a közvetlen károsult egy közúti balesetet okozó gépjármű biztosítójával szemben fennálló kártérítési követelésének engedményese.
- 28 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a polgári törvénykönyv 509. cikkének (2) bekezdése értelmében „[a] követeléssel minden ahhoz kapcsolódó jog átszáll az engedményesre”. Ilyen körülmények között a követelés engedményezésének a joghatósági szabályra való hivatkozás jogát is magával kellene vonnia. Az ilyen értelmezés hozzájárul a gyengébbik fél védelmére irányuló célkitűzés megvalósításához, amely a biztosítási ügyekben alkalmazandó különös joghatósági szabályok alapját képezi.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a „károsult” 44/2001 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése értelmében és ekként az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett fogalma vonatkozik mind a kárt közvetlenül elszenvedő személyre, mind pedig az azt közvetve elszenvedő személyre. Következésképpen az említett fogalmat ki kell terjeszteni arra a személyre is, aki természetes személyként a biztosítási ágazatban folytat szakmai tevékenységet a biztosítótársaságokkal szemben fennálló kártérítési követelések behajtásának területén, a közvetlenül károsult személlyel kötött, a követelésre vonatkozó engedményezési szerződés alapján. Ez a megoldás annál is inkább adódik, mert a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a jelen ügyben gazdasági és szervezeti szempontból nyilvánvaló különbség van P. Hofsoe és egy jogi személy mint biztosító helyzete között, amely utóbbi lehetőségei e tekintetben sokkal számottevőbbek.
- 30 Az alapeljárás felei helyzetének e konkrét megközelítésre rámutat tehát az alapjogvitához vezető tényállás és a 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélethez (C-347/08, EU:C:2009:561), valamint a 2005. május 26-i GIE Réunion européenne és társai ítélethez (C-77/04, EU:C:2005:327) vezető tényállás közötti különbségre.

- 31 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi ugyanakkor, hogy az 1215/2012 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének az e rendelet 11. cikke (1) bekezdése b) pontjával összefüggő, általa javasolt értelmezése ütközik a kivételek szigorú értelmezésének elvével és közelebbről az említett rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével, annak (15) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezve.
- 32 E körülmények között a Sąd Okręgowy w Szczecinie (szzczecini regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt, az e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjára való utalást, hogy az a természetes személy, akinek tevékenysége vállalkozóként többek között a biztosítókkal szembeni kártérítési követelések behajtásából áll, a közvetlen károsult személy követelésének szerződéses megszerzésére hivatkozással e követelés miatt a károsult lakóhelye szerinti tagállam bírósága előtt indíthat polgári pert a közúti baleset okozójának felelősségbiztosítójával szemben, amely biztosítónak a károsult lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van a székhelye?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 33 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (2) bekezdését, összefüggésben e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, akként kell-e értelmezni, hogy olyan természetes személy, akinek szakmai tevékenysége többek között kártérítési követelések biztosítóktól való behajtásából áll, és aki egy közlekedési baleset károsultjával kötött, követelésre vonatkozó engedményezési szerződés alapján indíthat pert e baleset okozója felelősségbiztosítójával szemben, amely biztosítónak a károsult lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van a székhelye, hivatkozhat e rendelkezésre ezen utóbbi tagállam bírósága előtt.
- 34 Előljáróban ki kell emelni, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik először is, hogy mivel P. Hofsoe keresetét az alapeljárásban 2015. február 4-én nyújtotta be, vagyis 2015. január 10-e után, az 1215/2012 rendelet – 81. cikkének megfelelően – alkalmazandó.
- 35 Másodszor, a polgári törvénykönyv 822. cikkének (4) bekezdése a kártérítésre jogosult személy számára lehetővé teszi közvetlen kereset indítását a biztosítóval szemben, amely lehetőségnek az 1215/2012 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének értelmében az a következménye, hogy alkalmazhatóvá teszi e rendelet 10–12. cikkét.
- 36 Harmadszor, mivel az 1215/2012 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 13. cikkének (2) bekezdése lényegében átveszi a 44/2001 rendelet 9. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 11. cikke (2) bekezdésének szövegét, a Bíróság által az ezen utóbbi rendelet rendelkezéseire vonatkozóan adott értelmezés az 1215/2012 rendelet egyenértékű rendelkezéseire is érvényes (lásd analógia útján: 2015. május 21-i CDC Hydrogen Peroxide ítélet, C-352/13, EU:C:2015:335, 60. pont; 2016. január 21-i SOVAG-ítélet, C-521/14, EU:C:2016:41, 43. pont).
- 37 Negyedszer, emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Bíróság kimondta, hogy az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében található utalás célja az, hogy az ugyanezen rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt felperesi listát kiegészítse a kárt szenvedett személyekkel, anélkül hogy leszűkítené a listát azon személyek körére, akik közvetlenül károsultak (2017. július 20-i MMA IARD-ítélet, C-340/16, EU:C:2017:576, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 38 Tehát a *forum actoris* ki kell terjeszteni a biztosított örökösire, illetve az olyan munkáltatóra, aki továbbra is folyósította a munkavállaló díjazását az alkalmazottja által elszenvedett közlekedési baleset követő betegszabadság időtartama alatt (2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 44. pont; 2017. július 20-i MMA IARD-ítélet, C-340/16, EU:C:2017:576, 35. pont).
- 39 E határozatok azon az indokoláson alapulnak, amely szerint egyrészt az 1215/2012 rendelet II. fejezete 3. szakaszában foglalt rendelkezések célja, hogy a gyengébb felet az érdekeinek az általános szabályoknál jobban megfelelő joghatósági szabályokkal védelemben részesítsék, másrészt a közvetlenül károsult személy jogainak olyan törvényes engedményese, aki önmaga is gyengébb félnek tekinthető, részesülhet az 1215/2012 rendelet 11. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 13. cikke (2) bekezdése egymással összefüggő rendelkezései különleges joghatósági szabályainak előnyeiben (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 40. és 44. pont).
- 40 Következésképpen az alperes lakóhelye szerinti joghatóság elvétől való eltérésnek kivételes jellegűnek kell lennie, és azt szigorúan kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 1992. június 17-i Handte ítélet, C-26/91, EU:C:1992:268, 14. pont; 1993. január 19-i Shearson Lehman Hutton ítélet, C-89/91, EU:C:1993:15, 14–17. pont; 2000. július 13-i Group Josi ítélet, C-412/98, EU:C:2000:399, 49. és 50. pont; 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 36–39. pont).
- 41 Ilyen körülmények között abból a védelmi funkcióból, amelyet az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése, az említett rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezve, betölt, az következik, hogy az e rendelkezések által előírt különleges joghatósági rendelkezések nem vonatkoznak azokra a személyekre, akik esetében e védelem nem indokolt (lásd ebben az értelemben: 2000. július 13-i Group Josi ítélet, C-412/98, EU:C:2000:399, 65. és 66. pont; 2005. május 26-i GIE Réunion européenne és társai ítélet, C-77/04, EU:C:2005:327, 20. pont; 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 41. pont).
- 42 Következésképpen semmilyen különleges védelem nem indokolt a biztosítási szektor szakértői közötti jogviszony esetén, akik közül egyik sem tekinthető a többihez képest gyengébb helyzetben lévőnek (lásd: 2005. május 26-i GIE Réunion européenne és társai ítélet, C-77/04, EU:C:2005:327, 20. pont; 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 42. pont; 2016. január 21-i SOVAG-ítélet, C-521/14, EU:C:2016:41, 30. és 31. pont).
- 43 Következésképpen egy olyan személy, mint P. Hofsoe, aki szakmai tevékenységet folytat a biztosítási kártérítési követelések behajtásának területén, e követelések szerződéses engedményesi minőségében nem részesülhet azon különös védelemben, amelyet a *forum actoris* jelent.
- 44 Jóllehet nyilvánvaló, amint azt az 1215/2012 rendelet (18) preambulumbekzdése pontosan meghatározza, hogy e rendelet II. fejezete 3. szakaszának célja, hogy a gyengébb felet az érdekeinek megfelelő, az általános szabályoknál kedvezőbb joghatósági szabályokkal védelemben részesítse, kitűnik, hogy az alapügyben szereplő kérelem a biztosítási ágazatbeli szakemberek egymás közötti kapcsolatainak keretébe illeszkedik, és nincs befolyással egy gyengébbnek tartott fél eljárásjogi helyzetére (lásd ebben az értelemben: 2016. január 21-i SOVAG-ítélet, C-521/14, EU:C:2016:41, 29. és 30. pont).
- 45 E tekintetben abból a körülményből, hogy egy olyan szakember, mint P. Hofsoe, tevékenységét kisvállalkozás keretében gyakorolja, nem lehet arra következtetni, hogy a biztosítónál gyengébbnek tekinthető félről van szó. Ugyanis annak az esetről esetre történő vizsgálata, hogy egy ilyen szakember tekinthető-e „gyengébb félnek”, és ekként tartozhat-e a „károsult” 1215/2012 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerinti fogalma alá, a jogi bizonytalanság veszélyét rejti magában, és nem egyeztethető

össze a rendelet (15) preambulumbekzdésében kimondott céljaival, amelyek értelmében a joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük (lásd ebben az értelemben: 2017. július 20-i MMA IARD-ítélet, C-340/16, EU:C:2017:576, 34. pont).

- 46 Ezt az értelmezést egyébiránt alátámasztja az 1215/2012 rendelet (15) preambulumbekzdésében felidézett cél, amelynek értelmében a joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg.
- 47 Ilyen körülmények között az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (2) bekezdését, összefüggésben e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, akként kell értelmezni, hogy olyan természetes személy, akinek szakmai tevékenysége többek között kártérítési követelések biztosítóktól való behajtásából áll, és aki egy közlekedési baleset károsultjával kötött, követelésre vonatkozó engedményezési szerződés alapján indíthat pert e baleset okozója felelősségbiztosítójával szemben, amely biztosítónak a károsult lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van a székhelye, nem hivatkozhat e rendelkezésre ezen utóbbi tagállam bírósága előtt.

A költségekről

- 48 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkének (2) bekezdését, összefüggésben e rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, akként kell értelmezni, hogy olyan természetes személy, akinek szakmai tevékenysége többek között kártérítési követelések biztosítóktól való behajtásából áll, és aki egy közlekedési baleset károsultjával kötött, követelésre vonatkozó engedményezési szerződés alapján indíthat pert e baleset okozója felelősségbiztosítójával szemben, amely biztosítónak a károsult lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van a székhelye, nem hivatkozhat e rendelkezésre ezen utóbbi tagállam bírósága előtt.

Aláírások